

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל ז"ל האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל ז"ל אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל
שלום בן שמחה ע"ה

משנה ט'

למדנו בפרק ה' שיש קרבנות שיש להניף אותם לפני הקרבתם

חֲמֹר בְּסָמִיכָה מִבְּתָנוּפָה יֵשׁ בְּסָמִיכָה חוֹמֶרָה שְׁאִינָה בְּתָנוּפָה, וּבְתָנוּפָה
מִבְּסָמִיכָה וִישׁ בְּתָנוּפָה חוֹמֶרָה שְׁאִינָה בְּסָמִיכָה, הַחוֹמֶרָה בְּסָמִיכָה לְעוֹמֶת הַתָּנוּפָה הִיא –
שְׁאֶחָד מִנִּיף לְכָל הַחֲבֵרִים הֵינּוּ שְׁאֵם חֲבֵרוֹ יַחֲדוֹ כִּמְהָ חֲבֵרִים לְהַבִּיאַ קֶרֶבֶן נִדְבָה
בְּמִשְׁוֹתָף, אֶחָד מִן הַחֲבֵרִים יִכּוֹל לְהַנִּיף לְבַדּוֹ אֶת הַקֶּרֶבֶן בְּשִׁבִּיל שְׁאֵר הַחֲבֵרִים, וְאִין אֶחָד
סוֹמֵךְ לְכָל הַחֲבֵרִים מֶה שְׁאִין כֵּן בְּסָמִיכָה, שְׁאִין אֶחָד יִכּוֹל לְסַמּוֹךְ בְּשִׁבִּיל הַשָּׂאֵר, אֲלֹא
צָרִיךְ שְׁכָל הַשְׁוֹתָפִים בְּקֶרֶבֶן יִסְמְכוּ אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן. וְחֲמֹר בְּתָנוּפָה וְהַחוֹמֶרָה
בְּתָנוּפָה לְעוֹמֶת הַסָּמִיכָה הִיא, שְׁהַתָּנוּפָה נוֹהֶגֶת בְּקֶרֶבֶן הַיָּחִיד שִׁישׁ תָּנוּפָה
בְּקֶרֶבֶן שְׁמַבִּיא אָדָם פְּרִטִּי מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְקֶרֶבֶן הַצָּבוֹר וִישׁ תָּנוּפָה בְּקֶרֶבֶן שְׁמַבִּיאִים
הַצָּבוֹר, בְּחַיִּים יֵשׁ תָּנוּפָה בְּקֶרֶבֶן שְׁעֵדִיין חַיִּים (לִפְנֵי שְׁנִשְׁחֲטוּ), וּבְשְׁחוּטִין וִישׁ תָּנוּפָה
בְּקֶרֶבֶן לְאַחֵר שְׁנִשְׁחֲטוּ, וְכֵן יֵשׁ תָּנוּפָה בְּדָבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים הֵינּוּ בְּקֶרֶבֶן בְּהֵמָה,
וּבְדָבָר שֶׁאִין בּוֹ רוּחַ חַיִּים הֵינּוּ בְּמִנְחוֹת כִּגוֹן: בְּמִנְחַת הָעוֹמֶר, מִנְחַת סוֹטָה וּבִלְחָמִי
תּוֹדָה וְנִזִּיר מֶה שֶׁאִין כֵּן בְּסָמִיכָה שְׁכֵן סָמִיכָה יֵשׁ רֶק בְּקֶרֶבֶן שְׁמַבִּיא אָדָם פְּרִטִּי
מִיִּשְׂרָאֵל (הַיָּחִיד), וְעַל קֶרֶבֶן שְׁעֵדִיין חַיִּים.

רבינו עובדיה מברטנורא

שאחד מניף לכל החברים – שנתחברו
להתנדב קרבן אחד. שכל קרבנות נדבה
יכולים להביא בשותפות, ואחד מניף
ע"י כולן, אבל כולן יחד אין יכולין
להניף דהויא חציצה בין ידו של זה
ולקרבה. וכהן שמניח ידו תחת יד
הבעלים ומניף והויא יד בעלים חציצה,
לא איכפת לן, דהא עיקר תנופה
בבעלים.

בקרבות היחיד – כגון חזה ושוק של
שלמים.

ובקרבות צבור – כבשי עצרת
שטעונים תנופה חיים ושחוטים.

בדבר שיש בו רוח חיים – קרבן בהמה.
ובדבר שאין בו רוח חיים – כגון לחמי
תודה ונזיר.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת משה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

פרק י' משנה א'

רבי ישמעאל אומר: העומר ה'ה פא בשבת משלש סאין אם היה חל ט"ז
בניסן שהוא יום קצירת העומר, ביום שבת, היו קוצרים שעורים בכמות כזו שניתן להפיק
מהם שלוש סאים קמח, כדי להוציא מהם עישרון אחד מנופה לעומר, **ובחל** ואם חל ט"ז
ניסן ביום חול - **מחמש** היו קוצרים שעורים בכמות כזו שניתן להפיק ממנה חמש סאים
קמח ומהם היו מוציאים עישרון קמח מנופה לעומר. **וחכמים אומרים: אחד בשבת**
ואחד בחל בין שט"ז ניסן חל בשבת ובין ביום חול - **משלש ה'ה פא** היו קוצרים
שעורים בכמות כזו שניתן להפיק ממנה שלוש סאים קמח וממנה מוציאים עישרון מובחר
לעומר.

רבי חנינא סגן הפהנים אומר: בשבת ה'ה נקצר
ב'חיד אדם אחד היה קוצר את העומר, **ובמגל אחת** ומשתמש רק במגל (כלי קצירה)
אחד, **ובקפה אחת** ואוסף את השיבולים שקצר לסל אחד **ובחל** ואם חל יום ט"ז ניסן
ביום חול - **בשלשה** היו קוצרים את העומר שלושה אנשים, **ובשלש קפות** שהיו
מניחים את השיבולים בשלושה סלים, **ובשלש מגלות** וכל אחד מהקוצרים השתמש
במגל, כך שסה"כ השתמשו בשלושה מגלים. ואת כל זאת עשו כדי לפרסם שהעומר נקצר
במוצאי יו"ט ראשון של פסח ולא כדעת הצדוקים והביתוסים כפי שיבואר. **וחכמים**
אומרים: אחד בשבת ואחד בחל בין שחל ט"ז ניסן ביום שבת ובין כשהוא חל ביום
חול - **בשלשה** היו קוצרים את העומר שלושה אנשים, **ובשלש קפות** שהניחו את
השיבולים בשלושה סלים **ובשלש מגלות** והשתמשו בשלוש מגלות כמו שביארנו. וזאת
כדי לפרסם את הדבר שהעומר נקצר במוצאי יו"ט ראשון של פסח כפי שיבואר.

*טעמו של רבי ישמעאל הוא, שהיות וסובר רבי ישמעאל שעישרון סולת מובחר יכול לצאת
בלא טירחה מרובה עם מנפים חמש סאים קמח, ואילו אם טורחים הרבה ניתן להוציא
עישרון מובחר גם משלוש סאים קמח (ע"י ניפוי חוזר כמה פעמים), ולכן בשבת סובר רבי
ישמעאל, מוטב שירבה במלאכה אחת של ניפוי הקמח כמה פעמים, מאשר ירבה בעוד
מלאכות כגון קצירה, ברירה טחינה וכו' של עוד שתי סאים.

רבינו עובדיה מברטנורא
רבי ישמעאל אומר העומר היה בא
בשבת - כשחל ששה עשר בניסן להיות
בשבת, העומר דוחה את השבת, שכל
קרנן שזמנו קבוע דוחה את השבת ואת
הטומאה. והיה העומר בא משלוש
סאין, שהיו קוצרין שלוש סאין שעורין
ומניפין אותן בנפה עד שמעמידין אותן
על עשרון אחד מובחר.

ובחול - אם חל ט"ז בניסן להיות בחול,
היו קוצרין אותו חמש סאין, דסבר רבי
ישמעאל עשרון מובחר בלא טרחא
שאינו מנפה אותו כל כך אתי מחמש,
בטרחא כשמנפה אותו הרבה אתי
משלוש. בחול מייתנין מחמש, שכך
משובח הדבר יותר שמניפין מכל סאה
מעט אותו סולת דק הוצא ראשון
שהוא מובחר, ומוציאין מחמש סאין
עשרון. בשבת מביא שלוש, מוטב
שירבה במלאכה אחת שירקד שלוש
סאים פעמים הרבה, ואל ירבה
במלאכות הרבה שיקצור ויברור ויטחון
וירקד שני סאין יותר ואין הלכה כרבי
ישמעאל.

בשלושה בני אדם ובשלוש קופות
ובשלוש מגלות - לפרסם הדבר
שקצירת העומר במוצאי חמשה עשר
בניסן. מפני הצדוקים שהיו אומרים
שאין העומר בא אלא באחד בשבת